

Can Dolcet

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Afores, s/n
Emplaçament Agafar la pista que surt de darrere les Illes i seguir recte, uns 900 m, fins arribar a la masia
Alçada: 344

Coordenades:

Latitud: 41.55554
Longitud: 1.82356
UTM Est (X): 401894
UTM Nord (Y): 4601098

Classificació

Número de fitxa 08069 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El conjunt d'edificis que formaven el mas es va ensorrar fa uns anys. S'ha construït un petit annex i s'està tramitant la reconstrucció d'un nou edifici.
Protecció Legal
Observacions protecció: PGOU 21/12/1984
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08068A009000350000GQ
Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons
Data de registre de la fitxa: dl., 14/02/2011 - 01:00

Descripció

Les restes de la masia, ensorrada fa pocs anys i pendent d'una reconstrucció, són repartides a banda i banda del camí de Collbató. A un cantó hi ha les restes dels edificis de la premsa, el cup, el trull, el celler, el galliner, la cort, la bassa i l'era. I, a l'altre, les de les cases de l'amo i els masovers. Era una construcció gran, completa i austera, feta amb materials típics de la zona com la pedra, la terra cuita, la sorra o la calç. No hi ha elements arquitectònics a destacar.

Observacions:

Els Sant Crist i els bancs de fusta que hi ha a l'interior provenen de la capella dels Maristes de Sants, que ho van cedir gràcies a la mediació del Sr. Ramon Cuello.

Història

El mas de can Dolcet és esmentat per primera vegada al segle XI (any 1090), quan els vescomtes de Barcelona i senyors del castell de la Guàrdia, Guilabert i Ermesenda, oferiren a Montserrat una "hacienda, sita en el término del castillo de [...] la Guàrdia, donde dizen Amenoleles". El 1158 els seus descendents, Pere de Guàrdia i Guila, ampliaren aquesta donació amb la cessió al monestir del delme que rebien "en el manso de Amanoleles, propio del Monasterio". El fet que aquest fos l'únic mas que el cenobi benedictí tenia inicialment en aquesta part de Collbató, i que tots els documents montserratins fins al segle XVIII l'identifiquin com el mas de Manonelles, fa pensar que es tracta d'aquesta masia.

Al segle XV era coneguda com el mas de Manonelles, al XVI com el mas Alegre, i al XVII, i després del casament de la pubilla amb Bartomeu Dolcet, com el mas Dolcet.

Originàriament les terres del mas Dolcet estaven encaixades entre el mas Andreu (can Llates) i el camí públic que anava de Collbató a l'església de Santa Margarida, que la delimitaven per l'est; el camí que anava a la Font del Còdol, que ho feia pel sud; uns camps del mas Dolo (can Pere Llong), per l'oest; i la riera del Torrent Mal (ara de can Dalmases), pel nord.

El 1913 Josep Petit la va vendre a Bonaventura Crusells, d'Esparreguera, que el 1946 la va traspasar a Damià Mayol. El 1989 la va comprar Pere Prat, que n'és l'actual propietari.

Bibliografia

CUELLO, Ramon

RIBAS I CALAF, Benet (1990), Història de Montserrat (888-1258), Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat i Curial Edicions Catalanes, p. 175-176 i 193.

MUSET PONS, Assumpta (2009-2011), Can Dolcet [Estudi històric en execució].

